

Posudek na bakalářskou práci

Název práce: Čínske znaky a jazykové purifikačné hnutie v Kóreji

Studijní obor: koreanistika

Autor/ka práce: Gabriela Repková

Vedoucí práce: Tomáš Horák, Ph.D.

Oponent: Mgr. Blanka Ferklová, Ph.D.

Gabriela Repková se ve své práci zabývá problematikou používání čínských znaků jako média pro zápis korejštiny v kontextu protichůdných společensko-politických tendencí projevujících se v moderní korejské společnosti. Na jedné straně zde působilo progresivní, jazykově nacionalistické a modernizační hnutí, na straně druhé pak vlivy skupin konzervativních, tradicionalisticky orientovaných. Úkolem Gabriely Repkové bylo systematickým způsobem popsat obě strany tohoto ideového konfliktu a zkoumat jakým způsobem formovaly oficiální jazykovou politiku v jejich konkrétních projevech, které souvisely užíváním čínských znaků, resp. sinokorejské slovní zásoby, ve veřejných textech a v materiálech oficiálního školství.

Z povahy věci mělo být v centru zájmu autorky období od počátků formujícího se moderního nacionalismu na přelomu devatenáctého a dvacátého století až po dnešek. Práce však zabíhá mnohem dále do minulosti, když poměrně dlouhá první kapitola Príchod čínských znaků do Kórei mapuje historickou etapu od přelomu letopočtu (šíření psané čínštiny do oblasti Korejského poloostrova) až do doby kolem vytvoření korejského písma v polovině 15. století. Přestože práce místy poněkud odbíhá od vlastního užšího tématu, dokládá tento obširný historický exkurz, že konfliktní pojmání „domácího“ a „vnějšího, cizího“ v oblasti jazyka a jazykové kultury není žádným novým jevem spojeným výhradně s moderním nacionalismem.

Kapitoly věnované období otevírání a modernizace Koreje a následné japonské okupaci jsou zpracovány v přiměřeném rozsahu, jsou zmíněny v zásadě všechny klíčové osobnosti, organizace a instituce významněji ovlivňující relativní postavení čínských znaků v psaném jazykovém životě korejské společnosti. Pokud jde o výklad poválečného vývoje, působí místy navázání jednotlivých podkapitol neorganicky, což je možná dáno detailním zpracováním dílčích otázek v rámci široce pojatého tématu, kdy ohledy na celkový rozsah práce nutí autorku „přeskakovat“ bez plynulého navázání.

Pokud jde o formální zpracování, cituje autorka poměrně hojně, někdy však zřejmě přebírá příliš rozsáhlé úseky a celé sekvence myšlenek včetně jejich formulace, takže sumarizační charakter textu vystupuje přesprávně do popředí. Autorka též hojně užívá doslovných citací, ovšem ve vlastních překladech. Uvádění příslušných citací v originále (např. pod čarou) by sice neúměrně zvětšilo rozsah, nicméně zvláště u překladů již přeložené citace (např. Kim Il-söng na str. 65 apod.) je oprávněná obava ze zkreslení původního textu.

Celkově hodnotím práci kladně, především si zaslouží uznání rozsah zpracovaného materiálu. V předložené podobě práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě s navrhovaným hodnocením **velmi dobře**.

V Praze, dne 15. 2. 2010